

[Undervisningsministeren.]

på mange private skoler også har den integrerede seksualoplysning, fordi man også disse steder har følt, at der var et behov for at kunne give denne oplysning, for at kunne tale om disse ting, når problemerne eller spørgsmålene dukkede op. Men denne undervisning indgår med andre ord ikke i den almindelige undervisningspligt.

I øvrigt er der også mulighed for, at eleverne i folkeskolen kan blive fritaget for at deltage i de særlige timer, som man kan afsætte til en samlet fremstilling af de emner, der henhører under seksualoplysningen.

Jeg mener, at forslaget fra kristeligt folkeparti er lidt misvisende, når det antydes, at der er tale om et angreb på forældremyndigheden. Der er alene, mener jeg, tale om, at skolerne må påtage sig en opgave, som hidtil stort set har påhvilet forældrene. Mange forældre har givet denne oplysning; andre forældre har ikke givet ret megen oplysning, men alle elever har behov for på den ene eller anden måde at få denne oplysning.

Det er klart, at en sådan oplysning i skolen skal foregå i et meget nært samarbejde med forældrene, og jeg føler også, det er meget vigtigt, at vi netop gør alt, hvad vi kan for at drage forældrene så meget, som det overhovedet kan lade sig gøre, ind i skolens arbejde. Netop i disse uger står vi over for at skulle vælge skolenavn ved alle vore skoler, og dér synes jeg nok, man må sige også i dag, at det er meget vigtigt, at vi alle gør, hvad vi kan for at appellere til forældrene om at møde op og være med ved disse skolenævnvalg. Ifølge skolestyrelsesloven har forældrene jo i skolenævnet muligheden for at være med til at bestemme, hvilket materiale der også på dette område skal indkøbes, hvilket materiale der skal anvendes.

Forældrene, selv om de ikke sidder i skolenævnet, har meget stor mulighed for ellers udover at være med til at præge det daglige arbejde på skolen. Heldigvis er der sket det igennem de senere år, at samarbejdet mellem skolen og forældrene er blevet udbygget meget, og det synes jeg er meget glædeligt, og jeg tror på, at det er noget, der vil fortsætte og blive styrket fremover. Det synes jeg er den bedste garanti, vi har for, at forældrene virkelig lever med i og er klar over,

hvad der sker på skolen, at de har det forhold til lærerne, at de kan snakke med dem om de forskellige problemer, og jeg tror, at netop på et punkt som seksualoplysning kan der skabes ro om undervisningen i det øjeblik, forældre og lærere stille og roligt kan sætte sig ned og snakke om disse ting. Jeg tillægger altså samarbejdet med forældrene gennem skolenævnet meget stor betydning i hele denne sag, og jeg tror, at det er en mægtig garant, vi har, i det øjeblik forældrene er draget så stærkt ind i skolens arbejde.

Men jeg vil da gerne i denne forbindelse sige, at den måde, som seksualoplysningen blev introduceret på i 1971, gav anledning til megen kritik og sikkert med rette. Reglerne blev udsendt med meget kort varsel til ikrafttrædelse den 1. august samme år, og på flere punkter var de meget kategorisk affattet. Jeg skal ikke her gå i detaljer med hensyn til det, men blot fremhæve, at den oprindelige bekendtgørelses formålsbestemmelse var meget prætentios, at der blev stillet temmelig strenge krav til lærerne, og at der i realiteten kun var levnet de lokale skolemyndigheder, skolenævnene og dermed altså også forældrene en begrænset indflydelse på, hvorledes undervisningen blev tilrettelagt i praksis.

Det tjener den tidligere undervisningsminister, hr. Heinesen, til ære, at han tog bekendtgørelsen fra 1971 op til revision og i forhandling med Skole og Samfund og i fuld forståelse med folketingets undervisningsudvalg udsendte en ny bekendtgørelse i juni måned 1972, en bekendtgørelse, som både Skole og Samfund og Danmarks Lærerforening kunne være fuldt tilfredse med, og vel at mærke, uden at princippet om den integrerede seksualundervisning dermed blev fravejet.

I denne forbindelse udtalte Skole og Samfund, at man herefter, altså efter at den ny betænkning var kommet, inden for sin organisation ville bidrage til, at seksualoplysningen efter de nye retningslinjer blev gennemført på alle skoler i nært samarbejde med forældrene, og at der blev skabt ro om seksualoplysningens indplacering i folkeskolens virksomhed.

Det er ikke rigtigt, når det i bemærkningerne anføres, at myndighedernes manglende reaktion over for enkelte læreres næg-